

The Human Rights Advisory Panel

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Pristina, Kosovo

ODLUKA

Datum usvajanja: 12. decembar 2008. godine

Slučaj br. 43/08

Živka SIMIĆ

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava je na svojoj sednici održanoj 12. decembra 2008. godine u prisustvu sledećih članova:

G-din Marek NOVICKI, Predsedavajući član

G-din Pol LEMENS

G-din Džon J. RAJAN, Izvršni službenik

Nakon razmatranja gore navedene žalbe koja je podneta u skladu sa članom 1.2 uredbe UNMIK-a br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o uspostavljanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon rasprave, odlučila sledeće:

I. ČINJENICE

A. Okolnosti u vezi sa slučajem

1. Podnosilac žalbe je bila vlasnik kuće u Prizrenu. U 1999. godini ona je pobjegla sa Kosova i trenutno živi u Novom Sadu u Srbiji.
2. Prema tvrdnjama podnosioca žalbe, ona je 1999. godine kupila kuću u Novom Sadu od T.B., kojeg je zastupao M.F. Kasnije je potpisala punomoćje na ime navedenog M.F., a koje je potpisala dana 5. oktobra 1999. godine i koje je overeno u Opštinskom sudu u Novom Sadu 12. novembra 1999. godine kako bi M.F. mogao da proda njenu kuću u Prizrenu u njeno ime. Podnosilac žalbe se kasnije predomislila i 31. jula 2001. godine povukla je punomoćje o zastupanju.

3. Podnosilac zahteva je tražila ponovno uzimanje u posed svoje imovine u Prizrenu preko Komisije za stambene i imovinske sporove (HPCC) dana koji nije naznačen. Dana 17. oktobra 2003. godine HPCC je izdao nalog kojim je priznao podnosioca žalbe za vlasnika imovine što je činjenica čije dokazivanje nije bilo potrebno. HPCC joj je dodelio ponovno uzimanje u posed njene imovine.
4. Dana 10. maja 2004. godine podnosilac žalbe je zamolila Direkciju za stambena i imovinska pitanja (HPD) da njenu imovinu stavi pod svoju upravu, kako bi podnosiocu žalbe bilo omogućeno da joj od HPD-a bude odobreno iseljenje lica koje je nezakonito zauzelo njenu imovinu.
5. HPD je obavestio lice koje nezakonito zauzelo kuću u Prizrenu, pod imenom I.B., o nalogu koji je izdala HPCC. Dana 16. juna 2004. godine I.B. je podneo HPCC-u zahtev za ponovnim razmatranjem tvrdeći da je tu kuću kupio 2004. godine od T.B. koji je kupio tu kuću od podnosioca žalbe uz važeći kupoprodajni ugovor.
6. Nakon saslušanja dotičnih strana, HPCC je ponovo razmotrio svoj raniji nalog od 17. oktobra 2003. godine i odlukom od 26. marta 2007. godine zaključio da provoditni zahtev podnosioca zahteva treba da bude odbijen. HPCC je smatrala da podnosilac žalbe nije dokazala da je povukla punomoćje koje je dala. HPCC je stoga bila zadovoljna validnošću transakcije na kojoj je T.B. zasnivao prodaju svoje imovine I.B.-u.
7. Odluka HPCC-a od 26. marta 2007. godine potvrđena je 1. Juna 2007. godine i dostavljena podnosiocu žalbe. Ona je 19. juna 2007. godine zahtevala ponovno razmatranje odluke HPCC-a, a posebno zbog toga što nije bilo organizovano sučeljavanje podnosioca žalbe i I.B.-a, mada je takva mogućnost bila pomenuta tokom telefonskih razgovora između podnosioca žalbe i pripadnika osoblja HPD-a. U svom pismu od 3. oktobra 2007. godine izvršni direktor HPCC-a obavestio je podnosioca žalbe da njen zahtev za ponovnim razmatranjem nije sadržao nikakve nove informacije i da je zbog toga bio odbijen.
8. Dana 8. maja 2008. godine HPCC je izdala uverenje kojim je potvrdila da je odluka HPCC-a od 26. marta 2007. godine konačna, obavezujuća i pravosnažna. Uverenje je zasnovano na nalazu da je istekao vremenski period za podnošenje zahteva za ponovnim razmatranjem.

II. ŽALBA

9. Podnosilac žalbe traži povraćaj njene kuće u Prizrenu, ili isplatu nadoknade za gubitak njene kuće i imovine.
10. Komisija smatra da se podnosilac žalbe poziva na kršenje njenog prava na mirno uživanje njene imovine, a što je garantovano članom 1, protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP).

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

11. Žalba je podneta 24. oktobra 2008. godine i registrovana 27. oktobra 2008. godine.

IV. ZAKON

12. Pre razmatranja žalbe u vezi sa njenom opravdanošću komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, a uzimanjući u obzir kriterijume za prihvatljivost koji su utvrđeni članovima 1, 2 i 3 uredbe UNMIK-a br. 2006/12.

13. Shodno članu 3 ove uredbe, komisija može da se bavi pitanjem samo u roku od šest meseci od dana kad je doneta konačna odluka.

14. Komisija napominje da je HPCC dana 26. marta 2007. godine usvojila odluku kojom je razmotrila svoju prethodno donetu odluku od 17. oktobra 2003. godine. Dana 19. juna 2007. godine podnosilac žalbe je tražila od HPCC-a da ponovo razmotri odluku od 26. marta 2007. godine. Shodno članu 14.1 uredbe UNMIK-a br. 2000/60 od 31. oktobra 2000. godine o zahtevima u vezi sa stambenom imovinom i postupku rada i podnošenja dokaza Direkciji za stambena i imovinska pitanja i Komisiji za stambene i imovinske zahteve, zahtev za ponovnim razmatranjem može da bude podnet HPCC-u "nakon podnošenja pravno relevantnih dokaza koji nisu razmatrani od strane (HPCC-a) tokom donošenja odluke o zahtevu", ili "po osnovu da je došlo do materijalne greške u primeni (navedene) uredbe". Tačno je da takav zahtev može da bude podnet samo zbog ograničenih osnova i da on predstavlja vanredni lek. Međutim, podnosilac žalbe nije imala bilo koju drugu mogućnost da zatraži ponovno ispitivanje njenog slučaja. Stoga, što se tiče prihvatljivosti naredne žalbe za komisiju, ona ne može da trpi bilo kakve negativne posledice zbog korišćenja jedinog leka koji joj je bio na raspolaganju. Može se postaviti pitanje da li je izvršni direktor HPCC-a mogao da reši zatev podnosioca žalbe jednim jednostavnim pismom i da li je sam HPCC trebao da postupi po tom zahtevu. Kakv god bio odgovor na to pitanje, jasno je da je HPCC smatrao pristup svog izvršnog direktora odobrenim, pošto je službenik za registracije potvrdio 8. maja 2008. godine da u propisanom vremenskom periodu nije bio podnet nikakav zahtev za ponovnim razmatranjem.

15. Imajući u vidu gore navedeno, komisija smatra da je konačna odluka u ovom slučaju odluka koja je sadržana u pismu izvršnog direktora od 3. oktobra 2007. godine. Nema indikacije da pismo nije stiglo do podnosioca žalbe u razumnom vremenu, tačnije rečeno pre 24. marta 2008. godine.

16. Pošto je vremenski period između 3. oktobra 2007. godine, ili datuma koji se odmah sledi nakon njega, i datuma kada je podnosilac žalbe podnela žalbu komisiji, 24. oktobar 2008. godine duži od šest meseci, žalba se nalazi van vremenskog roka koji je utvrđen članom 3.1 uredbe UNMIK-a br. 2006/12.

ZBOG TIH RAZLOGA,

Komisija jednoglasno,

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

Džon J. RYAN
Izvršni službenik

Marek NOVICKI
Predsedavajući član